

Jornades d'intercanvi d'Educació Social Bilbo-Girona

17 i 18 de maig del 2007.
Universitat de Girona

Va ser a mitjans de maig quan vam poder fer tangible el petit projecte que mesos enrere havíem estat elaborant. Uns cinquanta companys i companyes de Bilbo arribaven a Girona per poder participar a les Jornades d'Intercanvi sobre Educació Social.

La veritat és que ben bé no ens ho acabàvem de creure, però allà estàvem, amb l'esperança que aquella experiència fos enriquidora per a tots/es.

Tot i que la idea principal de les Jornades

era facilitar la possibilitat de compartir experiències personals i professionals de caire social, també vam considerar important una part més informativa i teòrica.

Per això vam comptar amb la grata col·laboració de dos reconeguts professors d'Educació Social, en Toni Vilà i en J. Miquel Palaudàrias, a qui des d'aquí volem tornar a agrair la participació, per la ponència sobre Serveis Socials a Catalunya i Euskadi i el debat sobre migració que ens van brindar.

Per altra banda, perquè el fet de compartir experiències no es limités tan sols al diàleg, vam portar a terme diverses dinàmiques de grup. Unes deixaven lloc a la reflexió sobre el ritme de vida a les ciutats, altres sobre els prejudicis i estereotips que ignorantment construïm, d'altres sobre la no-comunicació entre persones, etc.

Cal dir que aquesta part va ser d'allò més emotiva, perquè tothom va participar amb molta sinceritat i respecte.

Per últim, vam participar d'un compartir més lúdic, amb dinàmiques juganeres, una batucada, xocolatada, danses etc.

Les Jornades arribaven a la seva fi, i per concloure vam considerar important saber què els havia semblat: què canviarien i què els havia agradat més.

No esperàvem una resposta negativa perquè els ulls brillaven i es respirava un gaudir especial... I així va ser, les conclusions, deixant de banda algun petit aspecte per modificar, van ser reconfortants i enriquidores; molt emotives.

Sembla ser que tots/es ens vam quedar amb l'agradable sensació que havíem crescut alegrement, i que el senzill fet de compartir, ens havia portat a un viure intens i gratificant.

Queda més que demostrat... els SOMNIS es fan a MÀ.

Aprofitem també per donar les gràcies a tots/es aquells/es que han fet que això fos possible. De tot cor: Carles Trèmols, Maria Pallisera, Montse Castro, Judit Fullana, Toni Vilà, J. Miquel Palaudàries i d'altres professors/es i companys/es que ens han

ajudat i recolzat en tot moment. I especialment per en Pedro, gràcies al qual, vam començar a somiar.